

[Skatteministeren]

Hr. Lykketoft beskæftigede sig mest med spørgsmålet om skattereformen i relation til dette forslag om at sænke selskabsskatten fra 50 til 40 pct. Jeg synes, det var meget opsigtsvækkende, at hr. Lykketoft kom med den overordentlig stærke udtalelse, at det er et frontalt af-talebrud, der forpæster forhandlingsklimaet. Jeg synes, det er en meget stærk udtalelse, navnlig hvis der i Socialdemokratiet er kræfter, som gerne vil have positive samtaler i det nye år.

Jeg synes ikke, det var mindre stærkt, da hr. Lykketoft sagde, at han ikke kunne anerkende, at der i denne sal kan findes to opfattelser. Den opfattelse, som hr. Lykketoft har gjort sig til talsmand for, nemlig at der her er tale om et brud på skattereformen, er den eneste sande opfattelse. Den tankegang, at der ikke kan findes mere end én opfattelse, er en, vi mest finder i dele af Europa, hvor særrettigheder i denne tid står for fald.

Jeg synes ikke, hr. Lykketoft har nogen baggrund for sådan at stille sig op som en slags politisk højesteretspræsident, der objektivt kan afgøre, hvad der er den sande og eneste sande opfattelse i dette spørgsmål. Skal det være sådan, at fordi én part stædigt og gentagne gange påstår, at der er tale om en krænkelse af et indgået forlig, så er det den eneste sande opfattelse? Skal det være sådan, at fordi én part siger det, så skal den anden part bøje sig for den opfattelse?

Vi anerkender, at hr. Lykketoft var og er part i skattereformaftalen, oven i købet en stærkt engageret part, og det farver måske også hr. Lykketofts syn på selskabsskattens forbindelse med skattereformaftalen.

Der findes faktisk i denne sag to forskellige opfattelser, det er jeg nødt til at understrege. Det er regeringens klare opfattelse, at denne sænkning af selskabsskattesatsen ikke er i strid med aftalen om en skattereform.

For det første blev, som det flere gange er fremhævet, sænkningen af selskabsskattesatsen gennemført uafhængigt af skattereformen og uden om Socialdemokratiet. For det andet står der intet i skattereformafgørelsen om forhøjelse af selskabsskattesatsen. Selskabsskatten er omtalt som bidragyder til finansieringen af skattereformen, men det er noget andet, end at den er en del af aftalen om skattereformen. I de dokumenter, som hr. Lykketoft

henviste til, er forhøjelsen af selskabsskattesatsen også kun omtalt som bidragyder til finansieringen af skattereformen.

Jeg kan heller ikke anerkende, at forhøjelsen af selskabsskattesatsen var en uomgængelig forudsætning for etableringen af det system, der blev bygget op med skattereformen. Det er klart, at da skattesatserne i skattereformen blev aftalt, blev der skelet til, at selskabsskattesatsen i mellemtiden var forhøjet til 50 pct., men det er jo ikke sådan, at der med skattereformen er indført en 100 pct. konsekvent og ufravigelig parallelitet imellem skattesatserne. Også i det nuværende system er der et vist spænd imellem de forskellige skattesatser, men spændet blev mindsket med skattereformaftalen, og det var også det, der var tilsigtet.

Jeg synes, at det ville være mere konstruktivt, hvis hr. Lykketoft i stedet for at forfægte sin kamp for at bevise, at sænkning af selskabsskatten skulle være i strid med skattereformen, var stærkere optaget af det fremadrettede.

Jeg vil gerne her gentage, hvad jeg allerede har svaret i Folketingets Skatteudvalg, nemlig at det faktisk er regeringens opfattelse, at det er en fordel, hvis der er det mindst mulige spænd mellem selskabsskat, virksomhedsskat og skat af kapitalafkast. Derom er regeringen og Socialdemokratiet enige. Men skattesatserne i virksomhedsskatteordningen og skatten af kapitalafkast er efter regeringens opfattelse omfattet af skattereformaftalen.

Når regeringen har valgt i denne omgang kun at sænke selskabsskattesatsen, mens virksomhedsskatten og skatten af kapitalafkast bevares uændret på ca. 50 pct., er det netop for at undgå brud på skattereformaftalen. Det synes jeg er vigtigt at understrege, og det synes jeg også Socialdemokratiet skulle bide mærke i.

Det er endvidere regeringens opfattelse, at sænkningen af selskabsskattesatsen bør følges op af en samlet tilpasning af person- og erhvervsbeskatningen, som sigter på at mindske spændet mellem de forskellige skattesatser. Derfor vil jeg også gerne tilkendegive, at regeringen vil tage kontakt med skattereformpartierne for at drøfte en sådan samlet tilpasning af person- og erhvervsbeskatningen.

Om lidt vedtager Folketinget en sænkning af selskabsbeskatningen. Med denne vedtagelse følger Danmark en udvikling, vi i de senere år har kunnet se i landene omkring os, der enty-